

Kan het Goede *Fout* zijn?

Roger Oakland

www.understandthetimes.org

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Spreuken zegt: “Er is een weg, die iemand recht schijnt ...” [1], maar Jezus zei dat die weg niet altijd voor *Hem* recht is [2]. Om deze reden moeten christenen geleid worden door de Geest van God en Zijn Woord volgen [3]. Maar, zoals de Bijbel leert, is het mogelijk te geloven dat men geleid wordt door God maar dat men in plaats daarvan *misleid* wordt door Satan [4].

De Emerging Church¹ propaganda heeft een belangrijke controverser geschapen binnen een aantal gemeenschappen die eens geleid werden door bijbelgelovige en lerende pastors. Pastors die sympathiseren met de Emerging Church zeggen dat het Christendom moet veranderen of “opnieuw uitgevonden” als we relevant willen worden en de postmoderne generatie willen bereiken. Verandering is noodzakelijk, zo zeggen zij, omdat het Christendom niet langer relevant is voor de postmoderne tijd en het evangelie niet langer jonge mensen kan bereiken die ervaringsgericht zijn.

Recent was er een privé-discussiegroep van pastors, die de pro's en contra's bespraken van de Emerging Church, en daarbij een aantal ideeën naar voor brachten met betrekking tot de Emerging Church. Sommigen vonden dat oudere pastors (waaronder zelfs de stichter van de beweging) geen voeling meer hadden met de hedendaagse jeugd, en daarom niet langer relevant zijn. Blijkbaar hebben Schriftonderwijs, vers na vers, en de mensen wijzen op de spoedige wederkomst van de Heer Jezus, hun tijd gehad en hebben ze dus afgedaan.

Natuurlijk is relevant-zijn, en onze generatie bereiken voor Christus, van vitaal belang. Maar, mensen bereiken voor Christus moet gegrond zijn op de Schrift, die altijd relevant blijft, indien wij echter nog aan het geloof vasthouden [5]. Maar niet zo in de Emerging Church. De promotors ervan zeggen dat relevant-zijn betekent dat we de Schrift verheffen door de zintuigen te stimuleren door middel van klank en beeld.

Volgens de leiders van de Emerging Church staat het bereiken van mensen dikwijls gelijk met manieren vinden om mensen aan te moedigen naar de kerk te komen. Dit is in overeenstemming met het kerkgroeimodel van Peter Drucker, dat geïncorporeerd werd door Bill Hybels, Rick Warren en anderen. Om de schapen “gericht” te houden moet de pastor een “doel” aanduiden om de mensen te helpen zich te richten op hun geloofsconcept. Maar alhoewel Jezus wordt genoemd, ligt de belangrijkste focus van hun christendom op sociale actie. Ook van belang is te voorzien in wat de schapen graag hebben, door tegemoet te komen aan hun honger als spiritueel consument.

Bovendien, omdat de prediking van het Evangelie van Christus eist dat aan *zondaars* wordt gezegd dat zij in de *hel* zullen eindigen, tenzij ze een Redder aannemen om Hem strikt te dienen, zoeken Emerging Church promotors dikwijls naar manieren om het Christendom toch wat acceptabeler en aantrekkelijker te maken. Natuurlijk hebben niet alle Emerging Church leiders het Evangelie dat we in de Schriften vinden genegeerd. Als dat het geval zou zijn, zouden degenen die nog wat onderscheidingsvermogen hebben wel beseffen waar de Emerging Church naartoe stevent. In plaats daarvan zijn de afwijkingen van het ware Evangelie meer van subtiele aard.

Rob Bell, die vele pastors vandaag navolgen, stelt dat mensen die tot anderen getuigen over de *zonde* en de realiteit van de *hel*, “bull horn”-christenen zijn. Zulke “bull horn”-mensen zijn niet “cool”, nu we in een postmoderne tijd leven. Bell stelt voor: “voor een duizelingwekkende inleiding op de emergence-theorie en goddelijke creativiteit: zet u drie maanden aan de kant en lees *A Brief History of Everything* van **Ken Wilber**”. [6]

¹ <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/emergingChurch.pdf>

Ken Wilber is een New Age goeroe die een oosterse religieuze wereldvisie promoot die zegt dat alles God is en dat de mens zich in een proces bevindt van evolutie naar een hoger niveau van bewustzijn. [7]

Een andere Emerging Church visie is het idee dat het noodzakelijk is een wereldomvattende gemeenschap van geloof te ontwikkelen. [8] Dit idee is gebaseerd op de zienswijze dat waarheid kan gevonden worden in andere geloven, anders dat het geloof dat gebaseerd is op de Bijbel. Bijvoorbeeld: één emerging-leider die ik ken vind het nodig dat de leden van zijn kerk Boeddhistische samenkomsten bijwonen om te leren over boeddhistische geloofszaken die het potentieel bezitten de “christelijke” ervaring te verrijken. [9]

Nu we het hebben over boeddhistische ervaringen: monastieke disciplines die ontleend werden aan het boeddhisme worden erg populair, doordat Emerging Church promotors als **Richard Foster**, [10] **Tony Campollo** [11] en **Tony Jones** [12] contemplatief gebed, centerend gebed en het “Jezusgebed”² promoten. Het idee spirituele zoekenden (seekers) in een “stille toestand” of “ijle staat” te brengen om “Gods stem te horen”, wordt vandaag gepromoot als “dichter bij God komen”.

Dit alles klinkt erg geestelijk, uiteraard. Maar het is belangrijk te begrijpen waar deze ideeën vandaan komen. U zal ondervinden dat de Schrift volkomen zwijgt over het gebruik van mantra's, het focussen op objecten op de muur, ademhalingsoefeningen, en het gebruik van een gebedssnoer met kralen (rozenkrans; Eng. beads) om repetitieve gebeden te tellen, om zo “dichter bij Jezus” te komen en “dus” geestelijker te zijn.

Richard Foster erkent openlijk dat **Thomas Merton** - een katholiek Trappistenmonnik - erg nuttig was voor het introduceren van contemplatieve praktijken bij de christenen van zijn tijd. Zoals Foster schreef in een van zijn boeken:

Thomas Merton heeft misschien meer gedaan dan welke 20ste eeuwse figuur ook om het gebedsleven wijd bekend te maken en te begrijpen... Zijn belangstelling in contemplatie leidde hem om gebedsvormen te onderzoeken in de oosterse religie. Zen-meesters uit Azië aanzagen hem als de belangrijkste autoriteit voor hun gebedsvorm in de Verenigde Staten. [13]

Wat zegt dit tot een onderscheidend mens? Het is *schijnbaar* zo dat “dichter bij Jezus” komen middels Emerging Church praktijken een goede zaak is. Het ziet er goed uit. Wat kan er dan fout zijn aan “dichter bij Jezus” te komen? Maar wat als men in zijn ijver om “dichter bij Jezus” te komen *in feite* wordt bedrogen en gecontacteerd wordt door een demon?!

Stop en denk hier een moment over na! In plaats van “dichter bij Jezus” te komen, kan de oprecht zoekende persoon in contact komen met een “andere Jezus”³. En zo zal hetgeen geleerd wordt als zijnde *goed*, in feite *fout* blijken te zijn!

Eindnoten:

[1] Spreuken 16:25

[2] Mattheüs 15:8-9

[3] Romeinen 8:14

[4] 1 Timotheüs 4:1

[5] Hebreeën 10:23

[6] Rob Bell, *Velvet Elvis*, (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2005) p. 192

[7] <http://wilber.shambhala.com>

[8] Doug Pagitt, *Re-Imaging Christianity: The Spiritual Formation of People in Communities of Faith*, Zondervan, p. 28-29

[9] Eddie Gibbs and Ryan K. Bolger, *Emerging Churches: Creating Christian Community in Postmodern Cultures*, Baker Academic (a division of Baker publishing group), p. 132

[10] Richard Foster, *Celebration of Disciplines*, Harper Collins Publishers

[11] Tony Campollo, *Letters to a Young Evangelical*, Basic Books (a member of the Perseus Group)

[12] Tony Jones, *The Sacred Way: Spiritual Practices for Everyday Life*, Zondervan

² <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/MinderhoudJan.pdf>

³ 2 Korinthiërs 11:4.

[13] Richard Foster and Emilie Griffin, *Spiritual Classics*, San Francisco, CA: Harper, 2000, First Edition, p. 17

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm